

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 104. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632370604384/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

imidlertid til nogle smaa Opmærksomheder: forærede hende nogle Bøger, bragte hende engang Blomster, og saa' sig om efter forøget Arbejde; thi det var dog altfor dumt at tænke paa Giftermaal, naar han ikke kunde ernære en Kone. Da han engang overfor Margrete udtalte sin Afsky for lange Forlovelser, gik hun just ikke ind paa hans Betragtning, men nøjedes med en uskyldig Bemærkning om, at det maatte være en kedelig Ventetid.

Johan blev usigeligt blød om Hjertet ved hendes blufærdige Tilbageholdenhed, som han uvilkaarligt sammenlignede med den Ufortrødenhed, hvormed Mathilde Rørby engang ved en lignende Lejlighed havde fordybet sig i Spørgsmaalets fysiologiske Side. Johan følte sig lutret overfor Margrete.

Han fik tilbudt en yderst beskeden Stilling ved et Venstreblad: han skulde være *Sverig-Norge*. Pladsen indbragte ham halvtredsindstyve Kroner om Maaneden, og man gav ham disse for at binde ham politisk. Han tog Stillingen som en Anerkendelse af sine Fortjenester og udregnede, at han ved Skolepenge, Diæter, Bladfortjeneste og enkelte Foredragshonorarer naaede til de tre,

firetusend Kroner, hvormed han udmærket kunde etablere sig som Ægteemand.

Margrete havde regnet det sammen ligesaa hurtigt og nøjagtigt som han.

Hun lod ham rykke nærmere. Samtalerne forlængedes og blev mere fortrolige, men han sagde ikke Ordet: han saa' i hendes voksende Fortrolighed kun et Vidnesbyrd om hendes uberrørte Sind.

I to Maaneder marcherede de saaledes paa Stedet. Og Mathilde Rørby, der straks hun mærkede det begyndende Forhold havde trukket sig stejlt tilbage fra Johan, ja i Frikvartererne var gaaet ham forbi uden næsten at se ham — hvad der slet ikke var Johan imod — hun nærmede sig igen til ham og fangede ham ind i nye Reformsamtaler. Hun kunde jo ikke vide, om Margrete blot koketterede uden vidererækkende Hensigter.

Da Margrete iagttog disse fornyede Angreb, oprørtes hun i sin Sjæls Inderste over Mathildes Træskhed. Hun blev enig med sig selv om, at nu maatte der handles.

Man nærmede sig Jul. Ferien skulde begynde, og medens den stod paa, kunde hun ikke træffe Johan. Og hun *vilde* ikke opleve saadan